

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਅਠਵੀਂ ਜਾਂ ਨੰਬਰ

ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੁੱਧਿ: ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਤਿਹਰੇ ਸੰਘ ਅਤੇ 666 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ

Jeff Pippenger

2024-01-22

ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅੱਠਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਹੇਲੀ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸੰਘ ਨੇ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬੋੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਮਸੀਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ 1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਟਾ ਲਿਆ। ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸਬੰਧੀ ਭੂਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਮਝਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵੱਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇਈਂ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਲੀਬ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸਬੰਧਤ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ 1843 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਦਰਅਸਲ ਕੇਵਲ 1844 ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦੀ ਵੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਸ ਗਲਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਾਲ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਉਲਝਣਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਮਸੀਹ ਦਾ ਦੂਜਾ ਆਗਮਨ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋ ਗਈ।

“ਇੱਕ ਲੋਕ ਵਜੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਸਾਨੂੰ ਤਦ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਵਾਨ ਨਾ ਹੋ ਜਾਈਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਸਾਡੀ ਵਰਤਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਮਹਾਨ ਚਾਨਣ ਪਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਅਸੰਦੇਹ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਭੂਤਕਾਲੀ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ 1844 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸਾਡੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਧਰਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਮਸੀਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਯਾਜਕੀ ਪਦ ਦੇ ਸਮਾਪਨਕਾਰੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੂਤ ਵੱਲੋਂ ਨਬੀ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਕਹੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ‘ਚੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ; ਤਦ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।’”

“ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਹੀ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਅਡੋਲ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਨਰਕ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਉਖਾੜਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਮਨਾਉਣ ਕਿ ਉਹ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਇਹ ਖੰਭ ਸਦੀਵੀ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਾਂਗ ਦ੍ਰਿੜ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਿਲੇ-ਜੁਲੇ ਯਤਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਫੌਜ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਅਚਲ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਐਸੀਆਂ ਹੀ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੁਣ ਉਸ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਮਹਾਨ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੇਵਕਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ,—ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।” Review and Herald, November 27, 1883.

ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਹੋਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਸਮੇਂ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉਸ ਰਾਜ ਦੀ ਗਲਤ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਰੀ ਪੌਲਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਕਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਧਰਤੀਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਰੂਹਾਨੀ ਇਸਰਾਏਲ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵੱਲ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਸਦਾ ਹੀ “ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ” ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੋਮ ਦੇ “ਅੱਠਵਾਂ” ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ” ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਹੇਲੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਯਹੂਦਾ ਦਾ ਸਿੰਘ ਜੇ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਰੋਮ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਚੌਥਾ ਰਾਜ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕੇ। 1844 ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਅਗਵਾਨਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਅਗਲਾ ਰਾਜ ਸੀ।

ਉਹ ਪਹਿਚਾਣ 1850 ਦੀ ਅਗੂਆਂ ਵਾਲੀ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਚਿੱਤਰਾਤਮਕ ਪੁਸਤਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਛਾਣਣ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ 1863 ਵਿੱਚ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਲੱਗ ਪਏ।

“ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਸਰੀਰ ਦੇ ਭੂਤਕਾਲੀ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਐਡਵੈਂਟ ਆਦੇਲਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰਖ ਠੀਕ ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਹੋਈ ਜਿਹੀ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੋਲ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲੈਂਦੇ। ਜੇ 1844 ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਭ ਲੋਕ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲ ਬੜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ। ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਵਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆ ਜਾਂਦਾ।”

“ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਚਾਲੀ ਵਰ੍ਹੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦਾ ਫਿਰੇ; ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਨਾਨ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੁਖੀ ਲੋਕ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇ। ਪਰ ‘ਉਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ।’ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 3:19। ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਅਤੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਗਮਨ ਇੰਨਾ ਲੰਮਾ ਵਿਲੰਬਿਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਪਾਪ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਰਹਿਣ। ਪਰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਕਰਕੇ, ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਸਰਾ ਲੱਭ ਸਕਣ।” The Great Controversy, 458.

ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ 1856 ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਦੇਲਨ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੇ ਆਦੇਲਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਜੇ 1844 ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਕਤਾ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਭ ਨੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਬਲਵਾਨੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ।” ਫਿਰ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਇਸੇ

ਤਰ੍ਹਾਂ," ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਜੋ "ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਅਤੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ" ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ "ਮਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਹੋਣ" ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਅੰਸ਼ ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂਕਾਲ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਸਨ।

ਅੱਜ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨ (ਸ਼ਾਸਤਰੀ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਤਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲਾਗੂਕਰਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਯੇਸੂਈਆਂ ਵੱਲੋਂ ਘੜੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਵਾਦੀ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹਨ, ਜਾਂ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤੀਆਂ ਤੋਂ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਤਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਣ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਾਜਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਵਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਸੱਤ ਰਾਜੇ ਹਨ: ਪੰਜ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਅੱਠਵਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਦਸ ਸਿੰਗ ਜੇ ਤੂੰ ਵੇਖੇ, ਦਸ ਰਾਜੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ; ਪਰ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੜੀ ਲਈ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 17:10-12.

ਤੀਸਰੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1798 ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜ ਰਾਜ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਉਹ ਰਾਜ ਬਾਬਲ, ਮਾਦੀ-ਫ਼ਾਰਸ, ਯੂਨਾਨ, ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪੋਪਤੰਤਰਕ ਰੋਮ ਸਨ। ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਸਤਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਲਝਾ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣ ਸਕਿਆ ਕਿ ਪੋਪਤੰਤਰਕ ਰੋਮ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਰਾਜ ਸੀ। ਤਦਾਪਿ, ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਤੇ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਅਜਗਰ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ ਦਰਿੰਦਾ ਪੋਪਤੰਤਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਦਰਿੰਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦਰਿੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਗਰ, ਦਰਿੰਦਾ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਉਹ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਡੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ।

"ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਲਾਲ ਅਜਗਰ, ਤਿੰਦੂਏ-ਸਮਾਨ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦੇ, ਅਤੇ ਮੋਡੇ-ਵਰਗੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਹੇਠ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਯੁੱਧ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਜੋ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਥੋੜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਬਚਿਆ-ਖੁਚਿਆ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਯੂਹੰਨਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 'ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।"

"ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਰਾਹੀਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਪਤੰਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਬਹੁਤੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਵੇ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਅਤੇ ਪਾਪਤੰਤਰ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਇੱਕੋ ਹੀ ਅਜਗਰੀ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕੇਵਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਾਪਤੰਤਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਢੋਂ ਰਚਦਿਆਂ, ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਨਿਰਦਈ ਵੈਰੀ ਸੀ। ਰੋਮਵਾਦ ਦੀ ਕਰਵਾਈ ਰਾਹੀਂ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਲੀਸਿਆ ਇਸ ਭਰਮ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਹਾ ਲਈ ਗਈ, ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਜਗਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਹੇਠ ਦੁੱਖ ਸਹੇ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਾਪਤੰਤਰ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੀਚਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਸਤਾਹਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੁਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉੱਭਰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਅਜਗਰ ਦੀ ਵਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਯੁਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾਤਮਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਖ਼ਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਮੇਮਨੇ ਵਰਗੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।”

“ਪਰੰਤੂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਕਲਮ ਦੀ ਕਠੋਰ ਰੇਖਾਕਿਤੀ ਇਸ ਸ਼ਾਂਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਦਲਾਅ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਮਨੇ ਵਰਗੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਜਾਨਵਰ ਅਜਗਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ‘ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੱਤਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।’ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁਰਤ ਬਣਾਉਣ, ਅਤੇ ਕਿ “ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ—ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ, ਧਨਵਾਨ ਅਤੇ ਗਰੀਬ, ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਦਾਸ—ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਵੇਚ ਨਾ ਸਕੇ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਜਾਂ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅੰਕ ਹੋਵੇ।” ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ।” Signs of the Times, November 1, 1899.

ਆਖਰੀ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ, ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ “ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਰਕਾਰਾਂ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰਾਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਮੁਰਤੀਪੂਜਾ ਰਾਹੀਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਰਾਹੀਂ,” ਅਤੇ “ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਵੰਜਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਜ਼ੁਲਮ ਤੋਂ ਹਟਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਈ, ਤਦ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉੱਭਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਅਜਗਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਗੂੰਜ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਨਿਰਦਈ ਅਤੇ ਈਸ਼-ਨਿੰਦਾ ਭਰੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ।” ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੀਜੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਜ ਲਾਦਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਮੇਮਨੇ ਵਰਗੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਦਰਿੰਦਾ ਅਜਗਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।’ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁਰਤੀ ਬਣਾਉਣ।”

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਬਾਰੂਵੇਂ ਅਤੇ ਤੇਰੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਮੁਰਤੀ-ਪੂਜਕ ਰੋਮ, ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਸੰਸਾਰਕ ਮੁਰਤਿ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੁਆਰਾ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। “ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੁਰਤਿ” ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਵਜੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁਰਤਿ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ-ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਰਾਜ ਇੱਕ ਰਾਜ-ਸੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰੇਗੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਬਾਰੂਵੇਂ ਅਤੇ ਤੇਰੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਰਾਜ ਸਤਾਰੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੀ।

1798 ਵਿੱਚ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਜ ਰਾਜ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ 1798 ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਉਹ ਰਾਜ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰਾਂ ਦਾ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਦਰਿੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਮੇਮਨੇ ਵਾਂਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ ਹੈ, ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਲੱਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਵਾਂ ਰਾਜ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੁਰਵਛਾਇਆ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੁਰਵਛਾਇਆ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਬਾਂਹਾਂ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

1798 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜੋ ਅਜੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ 1798 ਵਿੱਚ “ਦੂਜਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।” ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੱਤਵਾਂ ਰਾਜ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੇਵਲ “ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ” ਹੀ ਟਿਕੇਗਾ। ਪੰਜਵੇਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਘਾਉ ਲੱਗਿਆ, ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੱਤਵਾਂ ਰਾਜ ਕੇਵਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੀ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਸੱਤਵਾਂ ਰਾਜ “ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ” ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ “ਦਸ ਰਾਜੇ” ਇੱਕ ਰਾਜ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੇਵਲ “ਇੱਕ ਘੜੀ” ਲਈ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ “ਘੜੀ” ਥੋੜ੍ਹਾ “ਸਮਾਂ” ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ “ਦਸ ਰਾਜੇ” ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਨਾਲ ਉਸ “ਇੱਕ ਘੜੀ” ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਦਸ ਸਿੰਗ ਤੂੰ ਵੇਖੇ ਹਨ, ਉਹ ਦਸ ਰਾਜੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤਕ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ; ਪਰ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੜੀ ਲਈ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 17:12.

“ਦੱਸ ਸਿੰਗ” ਸੱਤਵਾਂ ਰਾਜ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ “ਇੱਕ ਘੰਟੇ” ਲਈ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। “ਇੱਕ ਘੰਟਾ” ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦਾ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਰਾਜਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ, ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਖਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਦਰਿੰਦਾ ਹੈ।

“ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉੱਭਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਅਜਗਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਗੂੰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਹੀ ਨਿਰਦਈ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਖਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਮੇਮਣੇ ਵਰਗੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।” Signs of the Times, November 1, 1899.

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਆਖਰੀ ਰਾਜ, ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਵਜੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਛਲ-ਕਪਟ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ 1798 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੇਮਣੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਉਸ ਸੰਯੋਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਰਾਜ ਦੀ ਪਛਾਣ ਇੱਕ ਤ੍ਰਿਵਿਧ ਸੰਘ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

“ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਆਤਮਾਵਾਦ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਨ ਲਈ ਖੱਡ ਪਾਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੋਣਗੇ; ਉਹ ਅਥਾਹ ਖਾਈ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣਗੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਏਕਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ, ਇਹ ਦੇਸ਼ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦਣ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਪਗਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰੇਗਾ।” The Great Controversy, 588.

ਤਿਹਰਾ ਸੰਘ ਉਸ ਅਜਗਰ, ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦਾ ਸੰਘ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਸੋਲੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਕੋਲ ਨਿਕਲ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਰਮਗਿੱਡੋਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਅਸ਼ੁੱਧ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡੱਢੂਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਅਜਗਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚੋਂ, ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚੋਂ, ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲੀਆਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੂਸਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਅਚਰਜ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਕੋਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਦਿਨ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 16:13, 14.

“ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ” ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ, ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਰਾਜ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਲੱਗਾ ਸੀ। “ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ” ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰਾਜ ਹੈ। “ਆਤਮਵਾਦ” ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਗਰ ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਜ ਹੈ ਜੋ ਦਰਿੰਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੜੀ ਲਈ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿਹਰਾ ਸੰਘ ਉਸ “ਇੱਕ ਘੜੀ” ਦੌਰਾਨ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ “ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ” ਦੀ “ਘੜੀ” ਹੈ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਪਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਡਾ ਰਾਸ਼ਟਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਮਿਕਤਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਖੱਡ ਦੇ ਪਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾ ਕੇ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਥਾਹ ਗਹਿਰਾਈ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਹੱਥ ਵਧਾ ਕੇ ਸਪਿਰਿਚੁਅਲਿਜ਼ਮ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਏਗਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਿਹਰੇ ਗਠਜੋੜ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਗਣਤੰਤਰਕ ਸਰਕਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹਰ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਝੂਠਾਂ ਅਤੇ

ਕ੍ਰਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗਾ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨੇੜੇ ਹੈ।" Testimonies, volume 5, 451.

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜ, ਬਾਬੁਲ, ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਰਾਜ, ਆਤਮਿਕ ਬਾਬੁਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਮਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਫਾਰਸੀਆਂ ਦਾ ਦੇਹਰਾ ਰਾਜ, ਅਰਥਾਤ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਮੋਢੇ ਅਤੇ ਬਾਂਗਾਂ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਰਾਜ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਦੋ-ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ, ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਪਿੱਤਲ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਰਾਜ ਯੂਨਾਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਤਵਾਂ ਸਿਰ ਹੈ ਅਤੇ "ਇੱਕ ਘੜੀ" ਤੱਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦਾ ਲੋਹੇ ਦਾ ਰਾਜ, ਜੋ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਚੌਥਾ ਰਾਜ ਹੈ, ਅੱਠਵੇਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ, ਅਰਥਾਤ ਚੌਥਾ ਰਾਜ, ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਐਸਾ ਰਾਜ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਾਂਝ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਸ਼ਾਸਨ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰੈਰੂਪੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ" ਦਾ ਮੁੱਖ ਰਾਜਾ ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ ਹੈ। ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ ਅਹਾਬ ਹੈ, ਜੋ ਇਜ਼ਰਾਇਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਤ੍ਰੈਰੂਪੀ ਸੰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਵਾਂ ਰਾਜ ਸੀ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਚੌਥਾ ਰਾਜ ਸੀ।

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਕੇਵਲ ਰੋਮ ਨੂੰ ਹੀ ਚੌਥਾ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਤਾਂ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸੁਭਾਵ ਦੇਹਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਧਰਤੀਵੀਂ ਰਾਜ ਉਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕੇ। ਚੌਥਾ ਰਾਜ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ, ਪੰਜਵਾਂ ਰਾਜ, ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ, ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ, ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਜਾ ਹੈ।

ਅਜਗਰ, ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਏਕਤਾ ਇਕ ਪਾਸੇ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਰੂ ਘਾਅ ਭਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਤੂਰ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸਾਥੀ ਹਨ, ਜੋ "ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਨ" ਵਾਲੀ ਆਖਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ-ਤਿਹਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਤਿਹਰੀ ਸੰਘ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ-ਤਿਹਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵੀ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ-ਤਿਹਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਧਰ ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਲਈ ਸੰਖਿਆ ਛੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਲਈ ਸੰਖਿਆ ਛੇ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਵੀ ਛੇ ਹੈ। ਤਿਹਰੀ ਸੰਘ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, "ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ", ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਹੈ ਛੇ-ਛੇ-ਛੇ।

ਇੱਥੇ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਮਝ ਹੈ ਉਹ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਗਿਣੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਛੇ ਸੌ ਛਿਆਸਠ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:18.

ਛੇਵਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਵੱਖਰਾ ਰਾਜ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੱਤਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਾਰੂ ਘਾਅ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਡੇ ਅਚਰਜ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਤਨਾ ਤੱਕ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਉਤਾਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਚਰਜ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸੱਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ

ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾਉਣ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਘਾਅ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਭੀ ਉਹ ਜੀਉਦਾ ਰਿਹਾ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 13:12-14.

“ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ” ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਜੋ ਯੂਰਪ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਨ 496 ਵਿੱਚ ਕਲੋਵਿਸ ਤੋਂ ਹੋਈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਆਪਣੀ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੈਨਿਕ ਤਾਕਤ ਵਰਤ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਧੋਖੇ ਵਿੱਚ ਪਾਂਦਾ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਰਾਹੀਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅੱਗ ਨੂੰ, (ਜੋ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ), ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਦਿਵਾ ਕੇ ਵੱਡੇ ਅਚਰਜਕਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਗੱਲ ਇਨਫ਼ਾਰਮੇਸ਼ਨ ਸੁਪਰ-ਹਾਈਵੇ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਨ-ਧੋਵਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਹਿਪਨੋਸਿਸ ਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦੁਆਰਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਵਧਦੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੰਸਾਰ ਧੋਖਾ ਖਾ ਕੇ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦੀ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ 13 ਦੀ ਅਠਾਰਹਵੀਂ ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰੋ,” ਤਾਂ ਉਹ ਗਿਣਤੀ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਕੇ ਛੇਵੇਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ 666 ਦਾ ਉਹ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਦ ਉਹ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਭੇਦ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅੱਠਵਾਂ ਰਾਜ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਭੇਦ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਅਨਮੁਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਨਮੁਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕਾਰਣ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਰਾਜ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦੀ, ਜੋ ਤਿਹਰੇ ਰੂਪ ਵਾਲਾ ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ ਹੈ, ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਲਈ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਸਾਰ-ਵਿਆਪੀ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਵਛਾਇਆ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਸੀਹੀ ਰੋਮ ਦੇ ਚੌਥੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਵਾਰ ਇਸ ਪਛਾਣ ਰਾਹੀਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ “ਬੁੱਧੀਮਾਨ” ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ 666 ਦਾ ਭੇਦ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬੁੱਧੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਠਵੇਂ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਭੇਦ ਵੀ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਮਝ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਅੰਕ ਗਿਣੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅੰਕ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅੰਕ ਛੇ ਸੌ ਛਿਆਸਠ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 13:18।

ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਮਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਤ ਸਿਰ ਸੱਤ ਪਹਾੜ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:9।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਮੋਹਰ-ਖੁੱਲ੍ਹਾਈ ਨੂੰ “ਬੁੱਧੀਮਾਨ” ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਦੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਉਲੇਖ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ “ਸਮਝ” ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ “ਬੁੱਧੀਮਾਨ” ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ “ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਾਧਾ”। “ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਾਧਾ,” ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਠਵਾਂ ਰਾਜ, ਜੋ 666 ਦਾ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਰਾਜ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਰਤਨ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਚਮਕਣੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਗਹਿਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਾਮ ਹੀ, ‘ਪ੍ਰਕਾਸ਼,’ ਇਸ ਕਥਨ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਉੱਤੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈਆਂ ਭੇਤਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸੰਬੋਧਤ ਹਨ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ

ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕੁਝ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅਤੀਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਕੁਝ ਹੁਣ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ; ਕੁਝ ਹਨੇਰੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਗੋਚਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਵੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤ ਕੀਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।”

“ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੇ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੇ ਯਤਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਿਅਰਥ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਉੱਤੇ ਇਹ ਭੇਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ, ਉਹੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਲਗਨਵਾਨ ਖੋਜੀ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਸਵਾਦ ਬਖਸ਼ੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ‘ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।”

“ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਭ ਪੁਸਤਕਾਂ ਆ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਪੂਰਕ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ; ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਹੈ। ਜੋ ਪੁਸਤਕ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਉਹ ਭਾਗ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਦੂਤ ਨੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ‘ਪਰ ਤੂੰ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰੱਖ, ਅਤੇ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕਰ।’ ਦਾਨੀਏਲ 12:4।” ਅਪੋਸਤਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ, 584, 585.